

нията сж са притуряле фантастически допълнения и украшения, които сж имале за простата читающа масса поетическа прелѣсть. Поощкогашъ тие сж биле измисленни религиозни умствования и символики, но нерѣдко тука е била дѣйствителна поезия, която са развивала въ периодътъ на религиозните увлечения. И едното и другото направление на апокрифете подпжлно са е прилѣжало до народните понятия и въ оние страни, дѣто тие сж влазяле изъ своето пжрвобитно отечество. Не е за чудо, че тие сж имале успѣхъ и въ славянската писменность. Индексътъ нарича, напримѣръ, слѣдующите книги: *Вопросы Иоанна Теолога къ Аврааму* (за сждбата на душите въ бждщиятъ животъ); отъ сжщиятъ *Вопросы къ Господу*, за които ние говорихме по-горе; *Вопросы Вартоломея къ Богородицѣ* — за това, какъ е происхождало рождението на Христа; *Видѣніе апостола Павла* — което е било извѣстно и въ западната срѣдновекова поезия; *Дѣтство Христово*; *Епистолия о недѣлѣ* — писмо, ужъ написанно отъ Христа, за почитанието на недѣлата, което паднало отъ небето и което така сжщо е било извѣстно на западъ; *Хождение Богородицы по мукамъ* — твжрде поетически расказъ за посѣщението отъ богородица адътъ и нейната молитва за мжчимите грѣшници; *Прѣніе дьявола со Христомъ*; *О Соломонѣ и Китоврасѣ* и много други. Сичките тие произвѣдения още сжществуватъ и тѣхното происхождение трѣба да бжде отнесено въ древниятъ периодъ на южно-славянската писменность до 14-то столѣтие; въ това време тие, както са види, сж са преводиле отъ гржцки и преименова-